

ת"ד 3282/10/17 - מדינת ישראל נגד שירלי אלמוג

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

03 מאי 2018

ת"ד 3282-10-17 מדינת ישראל נ' אלמוג

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל

ב"כ עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

שירלי אלמוג

הנאשמת

ב"כ עו"ד אמיר בר דיין

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה והתנהגות הגורמת נזק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 9.7.17, בשעה 7:30, נהגה הנאשמת ברכב פרטי, מסוג "מזדה", מ.ר. 3992771, ברחוב המייסדים בנהריה, מכיוון כללי מערב לכיוון כללי מזרח. הנאשמת נהגה ברשלנות ובקלות ראש ובהגיעה סמוך למעבר החציה, בסמוך לצומת הרחובות - דרך העצמאות עם המייסדים, לא נתנה זכות קדימה להולכת רגל במעבר החציה, אשר נראה בבירור ומסומן כדן, ופגעה עם רכבה בהולכת הרגל בשם רשא זועבי, אשר חצתה את הכביש במעבר החציה, משמאל לימין, כיוון נסיעת הרכב. כתוצאה מהתאונה, נחבלה הולכת הרגל ונזקקה לטיפול רפואי ואושפזה למשך 4 ימים בבית החולים בנהריה.

המאשימה עתרה לעונש של פסילה בפועל של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. צוין כי לנאשמת, הנוהגת משנת 2015, אין הרשעות קודמות. צוין כי הגם שלא נגרמו חבלות של ממש מדובר בפגיעה בהולכת רגל, במעבר חציה, בגינה הייתה מאושפזת הולכת הרגל 4 ימים. חריגה מפסילת מינימום תעשה מקרים חריגים בלבד ויש להשית פסילה בפועל. תיק החקירה הוגש לבית המשפט.

ההגנה עתרה להסתפק בפסילה על תנאי וקנס בציינה כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וכי דובר בחבלה קלה ביותר להולכת הרגל. נטען כי הנאשמת השקיעה סך של ₪ 3,000 ורכשה מערכת המסייעת למניעת תאונות והציג מסמך נ/1, חשבונית רכישת המערכת. הוטעם כי הולכת הרגל קפצה לכביש במהירות. לשיטתה, עסקינן בנסיבות אישיות חריגות - הנאשמת עובדת לפרנסת משפחתה. בן זוגה, אב שני ילדיה, נכה, אינו עובד וזקוק לליווי. הנאשמת, אחראית משמרת בבית קפה, ופסילתה תביא לפגיעה בשני ילדיה.

ב"כ הנאשמת הפנתה לפסיקה תומכת וטענה כי יש להתחשב במכלול הנסיבות.

הנאשמת העידה בפני כי היא זקוקה לרכב לפרנסתה, הכוללת עבודה במשמרות, וללא משמרות הערב, חלק

מהמשמרות שלה יבוטלו ובעלה נכה.

קביעת מתחם הענישה

סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה הקבוע בסעיף 40ב לחוק. לשם מציאת היחס ההולם בין העבירה, מידת אשמו של העבריין והעונש, יתחשב בית המשפט בחומרת העבירה, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות שביצעה הנאשמת עניינם, בראש ובראשונה שמירה על חיי אדם, כמו גם שמירה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם.

החובה המוטלת על נהג בהתקרבו למעבר חצייה, היא לתת זכות קדימה להולך הרגל המצוי בו ולאפשר לו להשלים את חצייתו בבטחה, לצורך כך על הנהג להאט את רכבו, אפילו עד כדי עצירה.

לעניין זה יפים דברי כבוד השופט חשין ב-בש"פ 7578/00 שוויקי תחסין נגד מדינת ישראל:

"..מעבר חצייה בכביש ממלכתו של הולך הרגל הוא, ורכב כי יתקרב לאותה ממלכה, חייב הוא לעצור, עד אם יעבור הולך הרגל בשלום את דרכו מעברו האחד של הכביש אל עברו האחר. נהג רכב הפוגע בהולך רגל בהלכו במעבר חצייה, מחייב עצמו לכאורה במעשה רשלנות או במעשה רשלנות חמור, וכך, רכב הפוגע בהולך רגל, המצוי במעבר חצייה, ניתן להעלות על הנהג בו, כי עשה לכאורה מעשה רשלנות. הדבר כמו מדבר בעדו, שבעל הרכב פלש עם רכבו למקום, שאסור היה לו לבוא בו בלא היתר.."

באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, הרי שאין חולק, כי במעשי הנאשמת יש כדי לפגוע באופן ממשי ומוחשי בערכים מוגנים אלו, זאת נוכח חבלתה של הולכת הרגל, כפי שעולה מכתב האישום, בו הודתה הנאשמת והורשעה.

מדיניות הענישה

בעפ (חי') 2586/07 מקס סימה נ' מדינת ישראל - הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות דומות למקרה דן וכן בעבירה של אי מסירת פרטים, ונידון לקנס בסך 2,500 ₪, פסילה למשך 5 חודשים ופסילה על תנאי של 3

חודשים למשך 3 שנים. כב' השופט כ' סאב דחה את הערעור בציינו כי העונש נראה סביר, ראוי והולם את נסיבות התאונה.

בעפ (נצ') 1219/07 מדינת ישראל נ' רונית שחר - הורשעה המשיבה בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי האטה לפני מעבר חצייה, והתנהגות הגורמת נזק, הנמנות על התוספת השניה בפקודת התעבורה, וכן בעבירה של אי מתן זכות קדימה במעבר חציה. גזר הדין כלל קנס בסך 1,400 ₪ ופסילה על תנאי של 5 חודשים למשך שנתיים. בית המשפט המחוזי דחה ערעור שהוגש על גזר הדין בציינו כי הנימוקים שעמדו ביסוד גזר הדין להטלת פסילה על תנאי, חרף פסילת מינימום - עברה התעבורתי הדל של המשיבה, הודאתה והעובדה שעדי תביעה, כולל הנפגע, לא התייצבו לדיון - מוצדקים בנסיבות העניין. צוין כי העונש, הגם שהוא נוטה לקולא, אינו חורג ממתחם הענישה המקובל.

בעפ"ת 15259-01-11 מדינת ישראל נ' ואכד, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, והתנהגות הגורמת נזק, כשהולכת הרגל נפגעה בצורה קשה בתאונה, בית המשפט לא התערב בגזר דינו של בית משפט קמא אשר כלל קנס בסך 1,200 ₪, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים, ופסילה בפועל של 6 חודשים, בניכוי חודשיים פסילה. בהתייחסו לקשת הענישה בעבירות בהן הורשעה המשיבה ציין בית המשפט כי זו רחבה:

"לאחר שבחנתי את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים ופסיקה נוספת, שוכנעתי כי העונשים שהוטלו על המשיבה מצויים אכן ברף הנמוך של קשת הענישה, אך אינם סוטים באופן קיצוני מן העונש הראוי, בפרט בשים לב לעברה הנקי של המשיבה, התנהגותה לאחר התאונה ואופן התנהלותה בכלל, עובר לתאונה ובמהלך השנים שחלפו מאז התאונה ועד היום."

בתד (פ"ת) 1662-01-17 מדינת ישראל נ' משה יאיר (23.10.17), הנאשם, נהג אוטובוס, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בתיק תאונת דרכים, בעבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות הגורמת נזק ואי האטה לפני מעבר חציה. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון וגזר עליו קנס בסך 2,000 ₪, פסילה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, וחתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪.

בתד (חד') 5114-03-17 מדינת ישראל נ' רחל כהן (13.3.18), שם הורשעה הנאשמת בעבירות דומות לתיק דנן, השית בית המשפט פסילה לתקופה של 4 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪. צוין כי האירוע אינו מאפיין את נהיגתה של הנאשמת, הנאשמת הודתה בעובדות ונטלה אחריות על מעשיה ומאידך מעדותה של הולכת הרגל, הנפגעת, שנזקקה לטיפול רפואיים ממושכים.

בתד (חי') 8156-04-17 מדינת ישראל נ' יהודית אברמוביץ (19.6.17), בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה ונהיגה ברשלנות, כשהולכת הרגל לא נחבלה, וירדה למעבר חציה ללא שהסתכלה ימינה ושמאלה, ובריצה, כשעברה התעבורתי של הנאשמת אינו מכביד והודאתה נמסרה מיידית, גזר בית המשפט פסילה של חודש, קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה על תנאי של 3 חודשים, למשך שנתיים.

בתד (חי') 2295-09-17 מדינת ישראל נ' יצחק דוגן (11.12.17), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה, נהיגה בקלות ראש ובאופן שגרם חבלה להולכת הרגל. הולכת הרגל לא נחבלה אך סבלה מכאבים וקיבלה שלושה ימי חופש מהצבא. נגזרו על הנאשם קנס בסך 1,500 ₪, פסילה לתקופה של 45 ימים, ופסילה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים.

עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות, מושא כתב האישום, מתחם הענישה נע בין פסילה בפועל של 6 חודשים, במקרה בו הנסיבות חמורות, כגון, פציעה קשה של הולכת הרגל, לבין פסילה על תנאי בלבד, בנסיבות חריגות. ככל שהושתה פסילה בפועל, מתלווה לה פסילה על תנאי וכן מתלווה לאלה רכיב של קנס.

הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשמת:

ת"ד 7863-07-14 מדינת ישראל נ' טובית בוסקילה - הנאשמת הורשעה בנהיגה רשלנית, אי מתן זכות קדימה לרכב בעת פניה שמאלה, התנהגות שגרמה לחבלות של ממש, ונגזרו עליה מאסר על תנאי לתקופה של חודש למשך 3 שנים, צו מבחן לשנה, צו של"צ בהיקף של 100 שעות, פסילה על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים. צוין כי הנאשמת, גרושה פעמיים, דואגת לשתי בנותיה הבוגרות, מנישואיה הראשונים, לבדה, ולבן נוסף, מנישואיה השניים, הסובל מנכות קשה ועיכוב התפתחותי. התסקיר הדגיש את הצורך שלה בניידות בשל צרכיו המיוחדים של הבן והמליץ להמנע מפסילה בפועל. בית המשפט ציין כי הנסיבות האישיות החריגות, עברה הנקי לחלוטין, והודאתה במיוחס לה, מצדיקים המנעות מהטלת עונש פסילה בפועל והטלת צו מבחן ושל"צ חלף הפסילה בפועל.

ת"ד 941-05-15 מדינת ישראל נ' יוסף לוי - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים החציה בבטחה, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה לחבלה של ממש. בית המשפט כיבד את הסכמת המדינה לפסילת מינימום ודן את הנאשם ל-3 חודשי פסילה בפועל, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,800 ₪ בציינו כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נזקק לרישיון לפרנסתו, מצבו הכלכלי בכי רע, ומאידך לנפגעת נגרמו חבלות של ממש.

נסיבות ביצוע העבירה

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שבנסיבות העניין מוטלת חובה על הנאשמת לנהוג באופן זהיר ביותר, עת מתקרבת היא עם רכבה למעבר החציה, וכן חובה עליה לאפשר להולכי הרגל לסיים את חצייתם במעבר החציה בבטחה. הנאשמת נהגה בקלות ראש, לא האטה, התקרבה למעבר החציה, פגעה בהולכת הרגל, ולא מנעה את התרחשות התאונה.

הולכת הרגל אושפזה בעקבות התאונה למשך 4 ימים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשמת הודתה וחסכה מזמנו של בית המשפט ואין לה כל עבר תעבורתי. סנגורה של הנאשמת טען לקיומן של נסיבות חריגות בעניינה - בן זוגה, אב שני ילדיה, נכה, אינו עובד וזקוק לליווי והיא מפרנסת יחידה בבית. הנאשמת, בהתאם לעדותה, עובדת כאחראית משמרת בבית קפה, ופסילתה תביא לפגיעה מיידית בפרנסתה, בכמחצית שכרה, מאחר שהיא מועסקת במשמרות ערב וללא הרכב, לא תוכל ליטול בהן חלק.

קביעת העונש הראוי לנאשם

לצד מתחם הענישה המקובל, מחוייב בית המשפט לבחון את המקרה הפרטי שבפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

במקרה דנן, מצאתי כי **העונש ההולם בעבירות שבפנינו נע בין פסילה למשך מספר חודשים (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים) לבין פסילה על תנאי (ביחד עם רכיבי ענישה נוספים) והכל תלוי בנסיבות התיק ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.**

לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, עיינתי בפסיקה, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירות חמורות שגרמו לחבלה בהולכת רגל, אך לצד זה, לנאשמת אין הרשעות קודמות בתעבורה וקיימות בנסיבות אישיות חריגות, והנאשמת נזקקת לפרנסתה לרכב, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 30 יום. הנאשמת תפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 1.8.18.

2. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם תוך 90 יום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, במעמד הנוכחים